

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 13 november 2018 met nummer RvVb-S-1819-0292
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0722-SA

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none"> 1. het college van burgemeester en schepenen van de stad OOSTENDE 2. de stad OOSTENDE, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen <p>vertegenwoordigd door advocaten Pieter Jan DEFOORT en Ruben VANSTEENKISTE met woonplaatskeuze op het kantoor te 8020 Oostkamp, Hertsbergsestraat 4</p>
Verwerende partij	<p>de GEWESTELIJKE OMGEVINGSAMBTENAAR van de afdeling GEBIEDSONTWIKKELING, OMGEVINGSPLANNING en -PROJECTEN, afdeling West-Vlaanderen</p> <p>vertegenwoordigd door advocaat Yves FRANCOIS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10</p>
Tussenkommende partij	<p>de bvba TELENET GROUP</p> <p>vertegenwoordigd door advocaten Günther L'HEUREUX en Roel MEEUS met woonplaatskeuze op het kantoor te 1200 Brussel, Gulledele 96 bus 3</p>

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 22 juni 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 9 mei 2018.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een omgevingsvergunning verleend voor het plaatsen van een pyloon op de percelen gelegen te 8400 Oostende, A10/Sint-Jorisstraat, met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie B.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkommende partij betreffende de vordering tot schorsing is verrat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 2 oktober 2018.

Advocaat Eva DE WITTE *loco* advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Ruben VANSTEENKISTE voert het woord voor de verzoekende partijen.

Advocaat Günther L'HEUREUX voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 17 augustus 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de tussenkomende partij met een beschikking van 4 september 2018 toe in de debatten.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

De tussenkomende partij dient op 2 januari 2018 bij de gewestelijke omgevingsambtenaar een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor “een nieuwe buispyloon met een hoogte van 25 meter voor het aanbrengen van antennes voor mobiele telecom-municatie met bijhorende infrastructuur” op het perceel gelegen te 8400 Oostende, A10/Sint-Jorisstraat. De nieuwe pyloon vervangt een bestaande verlichtingspyloon. Op de nieuwe pyloon wordt ook straatverlichting geplaatst.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Oostende-Middenkust’, vastgesteld met koninklijk besluit van 26 januari 1977, in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Oostende’, goedgekeurd op 15 mei 2009. Het perceel van de aanvraag valt evenwel niet onder de gebieden waarvoor het ruimtelijk uitvoeringsplan voorschriften vastlegt.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 maart 2018 tot 30 maart 2018, worden drie bezwaarschriften ingediend.

De eerste verzoekende partij adviseert op 18 april 2018 ongunstig:

“ ...

Planologische toets

De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften van de betrokken bestemmingsplannen en de gemeentelijke stedenbouwkundige verordening.

...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De aanvraag omvat het vervangen van de bestaande verlichtingspyloon met een hoogte van 12,50 meter door een nieuwe buispyloon met een hoogte van 25 meter.

Op de nieuwe pyloon worden antennes voor telecommunicatie en de straatverlichting voorzien.

Aan de voet worden de bijhorende infrastructuur geplaatst en heeft een volume van 2,43 m³. De sokkel van de pyloon heeft een oppervlakte van 12,50 m² (2,5 m x 5 m).

Hoewel de pyloon langs de autosnelweg wordt geplaatst is deze vanuit zowel de Sint-Jorisstraat en de SintLodewijkstraat goed zichtbaar.

Tijdens het openbaar onderzoek werden 3 bezwaren ingediend via het omgevingsloket. Deze handelen voornamelijk over de stralingen en hun invloed op het ontstaan van tumoren, het zicht vanuit de omliggende straten, de schaduwvorming op de daken van de omliggende woningen met zonnepanelen en het feit dat het plaatsen van een pyloon met antennes niet past in het concept van de verlaning van de A10.

Het plaatsen van een nieuwe pyloon met antennes voor telecommunicatie op de voorgestelde ligging is visueel niet passend.

De locatie situeert zich namelijk net aan het einde van de A10, bij het binnenrijden van stad en naast een woonwijk.

Een betere locatie hiervoor zou zijn bovenop een van de hoge gebouwen die zich rond het Kennedy rondpunt situeren.

Als de antennes boven op een gebouw worden geplaatst zullen deze minder visueel storend zijn.

De plaatsing van een pyloon van 25 meter hoogte past ook niet in de toekomstplannen van de Stad met dat stukje A10, namelijk een verlaning.

De geplande werken passen niet in de omgeving en doen een afbreuk aan de goede ruimtelijke ordening

Resultaten openbaar onderzoek

De aanvraag werd onderworpen aan een openbaar onderzoek dat plaatsvond van 01/03/2018 tot 30/03/2018.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek werden er 3 bezwaren ingediend. Deze bezwaren werden via het omgevingsloket ingediend.

Deze handelen voornamelijk over de stralingen en hun invloed op het ontstaan van tumoren, het zicht vanuit de omliggende straten, de schaduwvorming op de daken van de omliggende woningen met zonnepanelen en het feit dat het plaatsen van een pyloon met antennes niet past in het concept van de verlaning van de A10. Deze bezwaren zullen worden behandeld door de vergunningverlenende overheid.

...

De verwerende partij verleent op 9 mei 2018 een omgevingsvergunning aan de tussenkomende partij. De verwerende partij motiveert de beslissing onder meer als volgt:

“ ...

DE PLANOLOGISCHE LIGGING

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan OOSTENDE - MIDDENKUST (KB 26/01/1977) gelegen in een woongebied.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art. 5.1.0. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen. Deze voorschriften luiden als volgt:

...

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

De aanvraag dient getoetst te worden aan de gewestplanvoorschriften.

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel conform met de gewestplanvoorschriften want in woongebieden kunnen ook openbare nutsvoorzieningen toegestaan worden voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Niet van toepassing.

...

ADVIEZEN

Er werd advies gevraagd aan het college van burgemeester en schepenen van Oostende, aan het Agentschap Wegen en Verkeer en aan de Federale Overheidsdienst (FOD) Mobiliteit en Vervoer.

Het college van burgemeester en schepenen van Oostende heeft de aanvraag ongunstig geadviseerd. In dit advies worden de bezwaren gegrond verklaard. Zoals hierboven toegelicht worden de bezwaren ontvankelijk maar ongegrond bevonden.

Het Agentschap Wegen en Verkeer heeft de aanvraag gunstig geadviseerd.

Door de FOD Mobiliteit en Vervoer werd geen tijdig advies verleend zodat dit advies geacht wordt gunstig te zijn.

INHOUDELIJKE BEOORDELING

De aanvraag is in overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften.

De ruimtelijke impact is vrij beperkt: een bestaande verlichtingspaal wordt vervangen door een pyloon die behalve de straatverlichting ook zendapparatuur voor mobiele telecommunicatie draagt.

Tijdens het openbaar onderzoek werden drie bezwaarschriften ingediend, de bezwaren zijn ongegrond (zie hoger).

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende en de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de vordering.

Een onderzoek van de ontvankelijkheid is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat

de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

19. Zoals al in het belang gezegd, staan de verzoekende partijen in voor het uitvoeren van het stedelijk beleid en het ruimtelijk beleid van stad Oostende. Zo is de eerste verzoekende partij bevoegd voor het verlenen van omgevingsvergunningen op terreinen die gelegen zijn binnen het grondgebied van de stad Oostende.

De bestreden beslissing zou dit ruimtelijk orderingsbeleid doorkruisen nu een pyloon wordt voorzien op de A10 daar waar het stad Oostende het stukje van de A10 naar de toekomst wil verlenen. In het bestuursakkoord van stad Oostende van 2013 is dit als een hefboomproject opgenomen.

20. De verzoekende partijen zijn tevens van oordeel dat dit dossier bijzonder is, en wel omwille van de precedentswaarde ervan op haar eigen vergunningenbeleid en voor haar eigen grondgebied.

Een pyloon met een hoogte van 25 meter zal zorgen voor zicht en schaduw hinder en de goede ruimtelijke ordening in het gedrang brengen.

21. Het is in stad Oostende een gangbare praktijk dat antennes voor telecommunicatie **op bestaande gebouwen** worden aangebracht en niet op afzonderlijke pylonen. Het stad Oostende voert een vergunningenbeleid dat hierop gericht is. Het is dan ook de gangbare praktijk dat de verzoekende partijen, wanneer een vergunningsaanvraag betrekking heeft op het plaatsen van een pyloon met antennes, nagaat of de antennes niet voorzien kunnen worden op bestaande gebouwen.

Huidige bestreden beslissing is bijzonder omwille van de precedentswaarde ervan op haar eigen vergunningenbeleid. De verzoekende partijen zijn dan ook van mening dat de beslissing van de verwerende partij aanleiding zal geven tot een “domino-effect” in de omgeving voor het plaatsen van afzonderlijke pylonen. In de onmiddellijke omgeving van het Kennedy rondpunt zijn de antennes van andere operatoren (bv. Proximus) geplaatst op het gebouw Gistelsesteenweg 1 te 8400 Oostende. De aangevraagde antenne kan perfect geplaatst worden op dit of een ander hoog gebouw rond het Kennedy rondpunt. Het college van burgemeester en schepenen vindt dat de gangbare praktijk van het plaatsen van antennes op bestaande gebouwen van stad Oostende verder gevolgd moet worden en nieuwe antennes tevens op de bestaande hoge gebouwen geplaatst moet worden. Zo zijn in de binnenstad van stad Oostende antennes geplaatst op stadhuis, brandweer etc. Enkel door het plaatsen van antennes op bestaande gebouwen kan een wildgroei aan pylonen op het grondgebied van stad Oostende tegengegaan worden.

De verzoekende partijen kunnen in de gegeven omstandigheden zich dan ook niet vinden in de bestreden beslissing. De bestreden beslissing maakt aldus de weg vrij om hetzelfde te doen voor andere operatoren. Eenzelfde redenering zou door andere operatoren ook

kunnen worden gehanteerd, met name voorzien van een pyloon die tevens gebruikt wordt als drager van verlichtingsarmatuur.

De motivering van de bestreden beslissing staat tevens haaks op het vergunningenbeleid van de verzoekende partijen. De verzoekende partijen wensen geen aparte pylonen maar antennes op bestaande gebouwen om de hinder als schaduwhinder, visuele hinder te beperken.

22. De verzoekende partijen kunnen in de gegeven omstandigheid het resultaat van een procedure ten gronde niet afwachten.

Gelet op de doorlooptijd van de vernietigingsprocedure is het risico reëel dat op het ogenblik van de vernietiging van de bestreden beslissing de werken al zijn beëindigd, terwijl verzoekende partijen zullen worden geconfronteerd met de nadelige gevolgen, inzonderheid het doorkruisen van het stedenbouwkundig beleid door het plaatsen van antennes op een pyloon in plaats van het plaatsen van antennes op gebouwen, de schaduwhinder, visuele hinder, etc. Deze nadelen zullen op dat ogenblik en alleszins niet binnen korte termijn worden hersteld.

Met de hedendaagse beschikbare middelen kan een pyloon met antennes die ook als drager van verlichtingsarmatuur zal dienen, op korte tijd (enkele dagen) gebouwd en geïnstalleerd kunnen worden. In dat geval zal een vernietigingsprocedure te laat komen om de geschetste nadelige en schadelijke gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te voorkomen. En een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan deze gevolgen voorkomen.

...

De verwerende partij repliceert:

“1. Andermaal komen verzoekende partijen terug op het feit dat de onherstelbare (ernstige) schade eruit zou bestaan dat hun – niet bewezen – stedenbouwkundig beleid zou doorkruist worden en het ‘verlaningsproject’ niet zou kunnen gerealiseerd worden. Evenzeer zou de normale doorlooptijd van het annulatieberoep voor schade zorgen.

2. Een administratieve beslissing staat op zich en heeft geen enkele precedentswaarde. Elke aanvraag moet op zijn eigen merites beoordeeld worden en huidig bestreden besluit ontnemt verzoekende partijen geenszins de mogelijkheid om over andere aanvragen anders te oordelen of haar beweerd beleid te handhaven.

Zij lijden geen schade, zeker al geen onherstelbare schade. Het bestreden besluit verhindert hen niet autonoom te beslissen zoals zij willen.

Als publieke rechtspersonen kunnen verzoekende partijen uiteraard geen visuele en schaduwhinder ondervinden.

Daarenboven hebben verzoekende partijen zowel de wettelijke als financiële middelen om indien nodig (en na vernietiging) zelf rechtsherstel af te dwingen.

3. Het ‘verlangingsproject’ komt evenmin in het gedrang.

De doelstelling zou in 2013 vooropgesteld zijn, we zijn thans 2018 en vijf jaar later is de eerste spade van dit project nog niet in de grond gestoken. Het is duidelijk dat verzoekende

partijen zelf aan de grondslag liggen van de beweerde schade die zij zogenaamd zullen oplopen. Door het langdurig stilzitten, hebben zij voor zichzelf een beweerde hoogdringendheid gecreëerd, wat evenzeer niet als argument kan aanvaard worden.

4. Het is tenslotte vaste rechtspraak dat de al dan niet lange doorlooptijd van een annulatieberoep op zich geen hoogdringendheid uitmaakt (R.v.St. inzake Verbrandt e.a., nr. 228.640, 6 oktober 2014; R.v.St. inzake Verbrandt e.a., nr. 228.641, 6 oktober 2014; R.v.St. inzake Wittocx en v.z.w. Herenhof, nr. 232.951, 19 november 2015; R.v.St. inzake Belgische Staat, nr. 240.067, 4 december 2017).

Van enige hoogdringendheid is geen sprake.”

De tussenkommende partij stelt:

“15. Verzoekende partijen verwijzen in hun verzoek tot vernietiging met vordering tot schorsing naar de vaststaande rechtspraak van uw Raad inzake hoogdringendheid. Deze rechtspraak wordt als volgt verwoord in het arrest nr. RvVb/S/1516/0910 van 5 april 2016:

...

Specifiek voor de hoogdringendheid ingeroepen door een bestuurlijke overheid, zoals verzoekende partijen, voegt uw Raad daar nog aan toe:

...

Volgens uw Raad komt het ook toe aan de verzoekende partijen om in concreto de hoogdringendheid aan te tonen. Zo stelt uw Raad in het arrest nr. RvVb/S/1617/0342:

...

Meer nog, wanneer een overheid zich beroept op de doorkruising van haar stedenbouwkundig beleid, komt het haar toe dit beleid aannemelijk te maken door het voorleggen van enig document waarin dit beleid wordt verwoord.

16. Gelet op het voorgaande komt het aan de verzoekende partijen toe op concrete wijze aannemelijk te maken dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van hun diensten in het gedrang zou brengen of ingrijpende gevolgen zou hebben voor de vervulling van hun taken.

Verzoekende partijen blijven echter in gebreke om aan de voorgaande verplichting te voldoen.

17. In essentie beroepen verzoekende partijen zich op ‘gangbare praktijk’ van de stad Oostende die zou verplichten om antennes op bestaande hoge gebouwen te plaatsen, hetgeen uitdrukking zou geven aan een gevoerd stedenbouwkundig beleid, en de precedentswaarde gekoppeld aan de bestreden beslissing, waardoor een zogenaamd domino-effect zou ontstaan voor het plaatsen van pylonen in de omgeving.

Vastgesteld dient te worden dat verzoekende partijen geen enkel bewijs van deze ‘gangbare praktijk’ bijbrengen of van het beweerde gevoerde stedenbouwkundig beleid. Nochtans dienen verzoekende partijen aan de hand van beleidsdocumenten, waarin het aangevoerde stedenbouwkundige beleid verwoord wordt, aannemelijk te maken dat door de bestreden beslissing de werking van hun diensten in het gedrang gebracht wordt of zich ingrijpende gevolgen voor de vervulling van hun taken voordoen. Trouwens, bij de toelichting onder het eerste middel geven verzoekende partijen zelf aan dat deze praktijk niet absoluut is, nu zij stellen dat ‘het stedenbouwkundig beleid van de stad Oostende erin bestaat antennes te plaatsen bovenop gebouwen eerder dan het plaatsen van nieuwe pylonen.’ (eigen onderlijning)

Meer zelfs, verzoekende partijen zijn zelfs niet in staat om aan deze 'gangbare praktijk' uitvoering te geven.

Zo is onder bepaalde voorwaarden voor het plaatsen van antennes op een bestaande vergunde pyloon of mast, aan een bestaande vergunde hoogspanningspyloon of op bestaande verlichtingspalen overeenkomstig artikel 12.1, 4°, 5° en 6° van het besluit van 16 juli 2010 van de Vlaamse regering tot bepaling van stedenbouwkundige handelingen waarvoor geen omgevingsvergunning nodig is, geen omgevingsvergunning vereist. Voor deze antennes kunnen verzoekende partijen alvast hun beweerde beleid om enkel antennes op bestaande hoge gebouwen toe te laten niet hardmaken.

Voor die antennes waarvoor wel een omgevingsvergunning vereist is, dient vastgesteld te worden dat niet het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende, maar wel de gewestelijke omgevingsambtenaar principieel de bevoegde vergunningverlenende overheid is. Zoals verzoekende partijen immers zelf aangeven, valt de plaatsing van antennes behorend tot een bovenlokaal netwerk onder punt 21° ('aanvragen met betrekking tot infrastructuur voor al dan niet draadloze communicatienetwerken voor radiocommunicatie, telefoonverkeer, televisie, internet of andere, die als een bovenlokaal netwerk functioneren') van de lijst ('Vlaamse lijst') gevoegd als bijlage 1 bij het besluit van 13 februari 2015 van de Vlaamse regering tot aanwijzing van de Vlaamse en provinciale projecten ter uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning. Ook onder de VCRO behoorde in principe de afgifte van vergunningen voor antennes voor telecommunicatie tot de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid op gewestelijk niveau.

Dit betekent dan ook dat verzoekende partijen niet bevoegd zijn en waren om vergunningen voor de plaatsing van antennes af te geven. Hoe verzoekende partijen dan enige praktijk zouden kunnen ontwikkeld hebben, blijkt niet. Van impact op hun vergunningenbeleid kan dan ook geen sprake zijn. Het blijkt alvast niet dat eerste verzoekende partij stevast aanvragen voor de plaatsing van antennes op andere constructies dan bestaande hoge gebouwen, negatief geadviseerd zou hebben of dat verzoekende partijen stevast opgekomen zouden zijn tegen vergunningen verleend voor de plaatsing van antennes op andere constructies dan bestaande hoge gebouwen.

De bewering dat de bestreden beslissing precedentswaarde zou hebben, waardoor een zogenaamd domino-effect zou ontstaan en de weg vrijgemaakt zou worden voor andere operatoren om antennes te plaatsen op andere constructies dan bestaande hoge gebouwen, is dan ook hypothetisch. Uw Raad heeft reeds eerder geoordeeld dat de vrees voor precedentswaarde hypothetisch is. In het arrest nr. RvVb/S/1516/0910 van 5 april 2016 wordt dit als volgt verwoord:

...

Trouwens, geen enkel element laat toe om ervan uit te gaan dat de bestreden beslissing precedentswaarde heeft. De vergunningverlenende overheid is immers op geen enkele wijze gebonden door de bestreden beslissing bij de beoordeling van latere aanvragen met een gelijkaardig voorwerp. Steeds zal de betrokken aanvraag op haar eigen merites moeten beoordeeld worden. Van een vrijbrief voor andere operatoren is dan ook geen sprake.

In ieder geval maakt de louter hypothetische vrees op precedentswaarde geen ernstig ongemak uit. In dit verband heeft uw Raad geoordeeld:

...

18. Verzoekende partijen poneren verder zonder enige toelichting dat 'de bestreden beslissing (...) dit ruimtelijk ordeningsbeleid (zou) doorkruisen nu een pyloon wordt voorzien op de A10 daar waar het stad Oostende een stukje van de A10 naar de toekomst wil verlanen.'

Volgens verzoekende partijen is het aangevraagde project gesitueerd op de locatie van de verlaning. Dit blijkt echter niet. Uit de door tweede verzoekende partij aangevoerde argumenten kan enkel afgeleid worden dat de herinrichting van de A10 in het bestuursakkoord van 2013 als een hefboomproject werd beschouwd. Wat deze beoogde herinrichting en de daarmee gepaard gaande verlaning inhoudt blijkt echter niet. Verzoekende partijen brengen terzake geen enkel document bij. Of het aangevraagde project al dan niet compatibel zou zijn met de beoogde verlaning blijkt dan ook niet. Vastgesteld dient te worden dat ingaand op een bezwaar en op het (ongunstig) advies van het college van burgemeester en schepenen van de stad Oostende geantwoord heeft dat 'niet aangetoond wordt waarom de pyloon niet zou passen in het concept van de verlaning van de A10. De pyloon doet op zich geen afbreuk aan de doelstellingen van de verlaning (barrièrewerking verminderen, creëren van een stadspoort, geluidsoverlast beperken). Op dit aansluitingspunt van de A10 met het Kennedeyrondpunt zal openbare verlichting steeds aangewezen zijn. De pyloon wordt ook gebruikt als drager van verlichtingsarmatuur. De eventuele aanplanting van laanbomen kan de ruimtelijke impact van de pyloon mitigeren.' Deze weerlegging wordt geenszins tegengesproken (zie ook eerste middel).

Trouwens, het kan ten zeerste betwijfeld worden of de loutere opname van een project als hefboomproject in een bestuursakkoord wel kan gezien worden als de uitdrukking van een gevoerd stedenbouwkundig beleid. Des te meer nu blijkbaar sedert de inschrijving van de project in het bestuursakkoord in 2013 geen werk werd gemaakt van dit project. Alvast laten verzoekende partijen na om ook maar enige informatie over de status van dit project te verschaffen. De impact van het aangevraagde project op de verlaning is dan ook louter hypothetisch.

19. Verzoekende partijen doen ook nog gelden dat 'een pyloon met een hoogte van 25 meter zal zorgen voor zicht en schaduwhinder' en dat zij 'geen aparte pylonen (wensen) maar antennes op bestaande gebouwen om de hinder als schaduwhinder, visuele hinder te beperken.'

Verzoekende partijen laten na om aan te tonen waaruit het persoonlijk karakter van deze nadelige gevolgen bestaat. Er blijkt dus niet dat er sprake kan zijn van enig persoonlijk nadelig gevolg van schaduwhinder or visuele hinder, die bovendien van die aard zou zijn dat zulks een schorsingsvordering op grond van hoogdringendheid kan verantwoorden.

20. Gelet op het voorgaande dient de vordering tot schorsing verworpen te worden bij gebreke aan hoogdringendheid."

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Het bestreden project omvat het vervangen van een verlichtingspyloon door een pyloon met antennes voor mobiele telecommunicatie. De pyloon heeft een hoogte van 25 meter en wordt voorzien in de wegberm op het einde van de autosnelweg A10.

3.

De verzoekende partijen betogen dat zij instaan voor het stedelijk en ruimtelijk beleid van de stad Oostende en dat de bestreden beslissing hun ruimtelijk beleid doorkruist omdat de betrokken pyloon zich situeert op een plaats waar voorzien wordt om de A10 te verlanen. De verlaning van de A10 zou opgenomen zijn als een hefboomproject in het bestuursakkoord van de stad Oostende van 2013.

In haar ongunstig advies over de aanvraag overweegt de eerste verzoekende partij dat het project niet past in de toekomstplannen van de stad Oostende om op de betrokken locatie de A10 te verlanen.

Nog daargelaten de vraag of dit toekomstplan, waarvan beweerd wordt dat het opgenomen is in een bestuursakkoord, kan beschouwd worden als een ruimtelijk beleid, maken de verzoekende partijen niet in het minst aannemelijk dat dit toekomstplan geen uitvoering kan krijgen ten gevolge van de bestreden beslissing. Er wordt niet aangegeven wat het plan concreet en precies inhoudt, noch hoe de bestreden beslissing de uitvoering ervan onmogelijk maakt.

4.

De verzoekende partijen stellen aanvullend dat het bestreden project bijzonder is door de precedentswaarde ervan. Ze houden voor dat de stad Oostende een vergunningenbeleid voert om antennes voor telecommunicatie op bestaande gebouwen aan te brengen en stellen dat de bestreden beslissing aanleiding zal geven tot een “domino-effect”.

Het gegeven, zoals de tussenkomende partij betoogt, dat het college van burgemeester en schepenen, in het licht van de omgevingsvergunning, niet bevoegd is voor *“aanvragen met betrekking tot infrastructuur met openbaar karakter voor al dan niet draadloze communicatienetwerken voor radiocommunicatie, telefoonverkeer, televisie, internet of andere, die als een bovenlokaal netwerk functioneren”*, belet niet dat het college van burgemeester en schepenen een bevoegde adviserende instantie is en belet derhalve niet dat de verzoekende partijen kunnen adviseren overeenkomstig een eigen ruimtelijk beleid.

Wel gaat de argumentatie van de verzoekende partijen dat de bestreden beslissing een precedentswaarde heeft, voorbij aan het feit dat elke aanvraag een concreet onderzoek noodzaakt van de verenigbaarheid ervan met de goede ruimtelijke ordening, waarbij, zoals reeds gesteld, de eerste verzoekende partij een adviesinstantie is voor aanvragen zoals de betrokken aanvraag.

Niets belet, ook niet de bestreden beslissing, de verzoekende partijen om in hun bevoegdheid van advies verlenende instantie voor toekomstige aanvragen verder het ruimtelijk beleid te voeren dat ze wensen te voeren.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
3. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 13 november 2018 door de vierde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ